

הממשלה

שיא השחיתות

מה מושחת יותר מאשר פוליטיקאי הנאחז בקרנות המיזבח של הממשלה, בעידו מקדש עתה מיזבחמה?

יש דרגות שונות של שחיתות פוליטית. כולן חוגגות עתה בישראל.

יש השחיתות הרגילה, נוסח אהרון אבריצירא: אדם המכהן כשר בממשלה עומד לדין על עבירות של מירמה ומעילה, אך אינו מתפטר. השבוע נפוצו ידי-עות האומרות שגם אם יורשע אבר-צירא, לא יתפטר. ההאשמות של פרקליטיו נגד השופטת נועדו, לפי גירסה זו, להכשיר מראש את דעת-הקהל לאפשרות זו (ראה עמוד 67).

שחיתות מסוג אחר מולגמת עלידי אגודת-ישראל, הגובה מחיר מופקע בכסף תמורת תמיכתה בממשלה.

סוג אחר — אך דומה למדי — של שחיתות אופיינית למתנחלי חבלי-ימית, המתנדבים בין קריאה למילחמת-אחים (ראה עמודים 70-71) ובין תביעה ל"פצויים" על שיברון-הלב הכרוך בבגידתם באידיאלים שלהם. בין חסנני הדת וסחנני-הפינוי מקיז ציבור משלימה-מיסים את דמו.

אך יתכן כי שיא השחיתות שייך לרבי"כ חיים דרוקמן.

תאווה הישררה. עד לפני ימים מעטים היה דרוקמן עסוק במילחמה לחיים-ולמוות על ה"שרה" חברי-המפלגה האשימו אותו בתאווה-שילטון שאינה יורעת גבול. הוא איים לפוצץ את מיפלגתו ולקעקע את הקואליציה אם לא יקבל את נתח-השילטון שלו — שליטה במישרד-הדתות, אחוזתו הקודמת של אבר-צירא, שהיא בורח-סרתחתית של שחיתות.

אך ניצח דרוקמן במאבק זה והפך חלק מן השילטון, יצא ל"ארצות-הברית כדי לקעקע את אשיות השילטון הזה.

העם

הדיתות הזוחל

כל סימפטום הוא קטן — אך המחנה היא כללית וממאירה.

שופטי-השלום זעמו, ויחד עימם כל השופטים בבתי-המשפט של המדינה, החל בנשיא בית-המשפט העליון, השופט משה לנדוי, וכלה באחרון הרשמים.

הסיבה: בשקט, עלידי החלטה שכפה על ועדתו, קבע יו"ר ועדת-הכספים הכלי-כולה של הכנסת, הח"כ-רב שלמה לורנץ מאגודת-ישראל, כי מעמדם של דיניי ה"רבנות גבוה מזה של שופטי-השלום. על-פי אמת-המדינה ה"יחידה שיש לה משמעות — דרגת המשכורת — שווה עתה הדיין הדתי לשופט מחוזי.

כך קפצה כל המערכת הדתית

Israeli Foes Of Pullout Touring U.S.

Opposition Is Urged To Sinai Withdrawal

By Leslie Bennetts

New York Times Service

NEW YORK — Three Israelis from a group called the Movement to Stop the Withdrawal from the

דרוקמן ב"ניוירוק טיימס"
"אני יכול להגיד לכם..."

קפיצה אחת קדימה, על פני ה"מערכת הממלכתית.

השופטים איימו בעיצומים, הר"עישו שמיים וארץ. תגובת לורנץ: זה לא יעזור להם. ההחלטה היא סופית.

גוליבר בכבדים. הפרשה יכ"לה להיות צדדית ומישנית, לולא היתה סימפטום קטן נוסף של מחלה הרבה יותר כללית וממאירה: הדינות הזוחל, ההשתלטות הזוחלת על העסקונה הדתית ו"השקפותיה על המדינה כולה. האזרח נתקל בכך על כל צעד ושעל:

● כשהוא מפעיל את מקלט-הטלוויזיה, מסתבר לו כי התוכנית היחידה המוקדשת למישפטים (ש"רת הדין), בשעת שיא-האזנה, מתארת את שיפוט בית-הדין ה"רבני דוקא. הוא מספל בשעה זו בעניינים שאין לו כל סמכות בהם.

● בית-הספר דתי בירושלים גירש השבוע בית-ספר לילדים מפגרים — ציבור של ילדים אשר לגבינו מהווה כהונתו של שר-החינוך הדתי אסון מתמשך. בבתי-ספר חילוניים שונים נולדו לפתע כיתות דתיות, אשר בהן מיספר התלמידים קטן בהרבה מאשר ב"כיתות החילוניות הצפופות. והזר כות באבורי-לימוד עדיפים.

● הקיבוץ הארצי של השומר הצעיר התכנס כדי לדון בהחזרת הדת והמסורת אל הקיבוצים, ש"היו פעם חלוצי המהפכה ההומא-ניסטית-האתאיסטית ביישוב ה"יהודי."

המפולת היא כללית, אך מכיוון שהמהפכה-הנגדית של המיסד ה"דתי זוחלת באיטיות מחושבת וכל סימפטום כשלעצמו נראה קטן ו"מישני, אין הרוב החילוני הדומם במדינה מתעורר לתגובה.

כמו גוליבר הענק בארץ ה"גמדים, הוא נכבד בתרדמתו.

פרם ואכן בהלוויית חריף
פסק'ימן לוותיקים

דרכים, החלה במיפלגת-העבודה בדיקה-מחדש של המצב. מותו של חריף, כך הסתבר, משנה נתונים חשובים.

בחודשים האחרונים החלה לצוץ במקומות שונים במיפלגה, באופן ספונטני וברזומגי, התחושה שהמצב אינו יכול להימשך. תחושה זו הפכה ממשית ומעשית ביום סיפוח רמת-הגולן, שבו התגלה המערך בכל ערוותו המכוערת.

לפסק'ימן אף כולם. כמו כל שינוי מהותי במצב-ההיררכיה הציבורי, התקדם גם זה באיטיות, מתחת לפני השטח.

אחת התוצאות היתה שינוי ב"ראיית מערכת-הכוחות במיפלגת-העבודה. בשנים האחרונות עמדו בה מחנה-פרס מול מחנה-רביק, חוג בית-ברל מול חוג יחידיו. התחזית עברו בצורה אנכית, מלמעלה ל"מטה. עתה החלו רבים להבין כי החזית האמיתית היא אופקית — בין השכבות.

לאחרונה החלו תופסים רבים כי אין עוד טעם לבחור במנהיג זה או אחר מקרב השיכבה השלטת, וכי יש לסלק שיכבה זו כולה, כדי לאפשר התחדשות במיפלגה. רבים במיפלגה סירבו להבחין בין שימי-עון פרס, יצחק רביק, אבא אבן, חיים בר-לב ושאר הוותיקים. גברה ההכרה כי ההתכתשות המתמדת בין אנשים אלה הסיחה את הדעת מהעובדה המרכזית: שכולם ביחד פשטו את הרגל, שאין בשורה בפני איש מהם, שהם מייצגים את העייפות והריקנות של צמרת ה"מיפלגה כולה.

כדי לסלק את כל השיכבה היש-נה, יש צורך בפעולה משותפת של השיכבה הנמצאת מתחתיה. משמע: שיתוף-פעולה בין כל הקבוצות המתקוטטות והעסקנים שאפיינו הקידום, שהתחרו עד כה זה בזה — החל ביעקוב לוינסון וכלה במוטה גור, דרך אליהו שפייר ויעוזי ברעם, כשנשיא-המדינה, יצי-חק נבון, מרחף איינם מעבר לאופק הקרוב.

חלל ריק, איש-המפתח במע-רכת זו היה מוסה חריף. היו לו כמה תכונות מתאימות לכך. הוא לא היה יונה או נץ, אלא איש-המרכו. לא היו לו שוני-אים אישיים. הוא ייצג את התנועה הקיבוצית, שהיא אחד ממוקדי-הכוח במיפלגה. אף שהיה מזוהה עם חוג בית-ברל, לא היה איש-סיעה מובהק מדי.

מותו השאיר חור, שלא ייסתכן בקלות. שום מחליף טיבעי בתפקידו בלתי-מוגדר זה לא נראה בעין שימעון פרס, שנראה עצוב מאוד בהלוויית חריף, זכה בפסק'ימן

שר עלידי הכנסת, בעודו משתמש במישרתו הממשלתית לזכות ב"פריסום. באותה שעה השתתף ב"איסוף כספים, כשהמטרה המוצ'המאסיוות — ואולי האלימה — לביצוע מדיניות ממשלתו. קשה להעלות על הדעת שחיתות גדולה יותר מזו של אדם המרעיש שמיים (תרתי-משמע) וארץ כדי להצטרף לממשלה, אשר מעשיה נראים לו כבגידה.

מיפלגות

החוליה המקשרת

יחד עם מוסה חריף

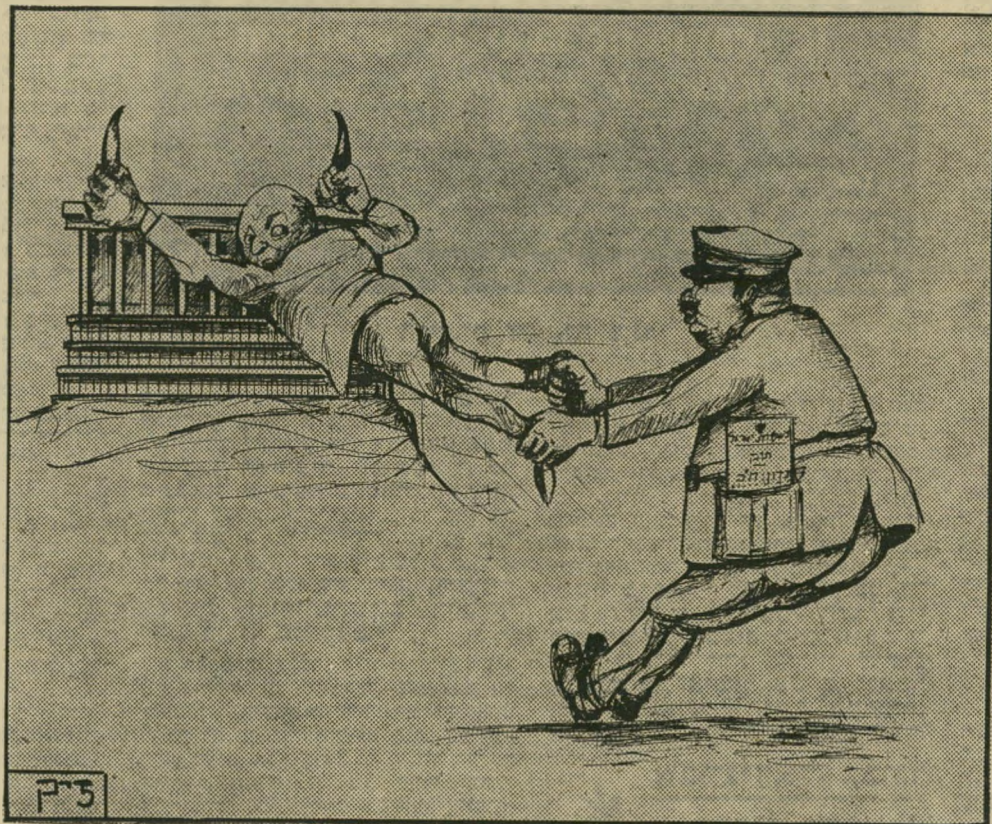
נקברה, לפי שעה,

תוכנית לפסק'ימן את כל

הצמרת הוותיקה

של מיפלגת-העבודה.

כאשר הוטמנה באדמה גופתו של מוסה חריף, שניספה בתאונית

ואחז בקרני המיזבח